

με την Μελαγχροίην Έρημίτιδα, Εύχρονάει των Τρικάλων, Μαραμίνην Γαζίαν και Σαυθίην Μουσιμή — ο Έλαιοφόρος με την Κυρία Σκαρφαλοπούραν και Γαλανόλεον Σμαίαν — η Εύγενής Φυσιογονία με τον Έλαιοφόρον, Βασιλέα της Νυκτός και Μιχαήλ Λάκωνα — ο Κρίτος Ταυγέτης με το Χιόνι του Ταυγέτου και 'Αγκάδη — ο Έθνικός — Υμνος με τον Δικηγόρον των Συνδρομητών, Δικηγόρον της Νεολαίας, Έλπίδα της Έλευθερίας και Ένθουσιώδη Έλληνίδα — η Αθάνατος Ψυχή με την Κόμησαν της Φουλλαδιάς — ο Ερνάνης με την Κόμησαν της Φουλλαδιάς και Μελαγχροίην 'Αφροδίτην — το Κνανόλεον Λάβαρον με το Έγώσις ή Θάνατος, Έθνομότυρα, Έλληρικόν Κλέος και Μαραμίνην Φίον — ο 'Αργυροδίτης Πηγάς με τον Περιπλανώμενον 'Αθηναίον — ο 'Αστήρ της Χιον με την Αιγυπτίαν Βασιλοπούδα, 'Ανδοστόλιον Χιον, Δυστηχή 'Υπαρξιν, Ναυτοπούλαν και Αδραν της Νεότητος — η Παλλάς με την Δικηγόρον των Συνδρομητών και Μαρμαρωμένον Βασιλέαν — ο Χρυσόκομος 'Απόλλων με τον Βασιλέα της Νυκτός, Ναυαρχον των 'Αστακών και Μαρμαρωμένον Βασιλέαν — ο Δαναΐδης με το Κνανόλεον Λάβαρον — ο Στέφανος της Δόξης με το Κνανόλεον Λάβαρον — ο Βαρώνος Σκαρπίας με την Πατριώτισσαν Πυργοδέσποιναν, Έλπίδα της Έλευθερίας, Άρμα του 'Αλίου και 'Αγριοβιολέτταν — ο Διάταις 'Αστήρ με τον Δοκιμο Κλλιτέχνην, Δεκακοταΐδα 'Ονειροπόλον, Μπεύμ και 'Εορτήν — ο Κύνος Μυτιλήνης με το 'Αφροδίτην, Πισιν-Πατριδα και 'Ανθοόσαν Νεότητα — ο 'Αναγενόμενος Φοινί με την Μελαγχροίην 'Αφροδίτην, Ρεμβάζουσαν Σεληνολάτιδα, Πάφ, Βάχην και 'Ελένην — τ) Γλυκοχάραμα με το Νυκτολούδο, Τροβατόρε, Κόμησαν της Φουλλαδιάς, Μοιρίταν και 'Ηρώδα του Μεσολλογγίου.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της: Πλοίαρχον Νέμον (τ) ψηφοδέλιτον δεκτών ώραιότητα ή περιγραφή της τελετής) Περιφρίμον Καβαλλάην (περιμένω την παρελάσιον με το άλογάκι σου) Κόρη της Μακεδονίας (ώ, είμαι εύτυχής νάκούω τέτοια γλυκά λογάκια άσπάζομαι τον άδελφόν σου) 'Ελεΐθερον Έλληνα (εύχαριστώ πολύ) Θέμιδα (ή επιστολή σου με κατεγοήτευσεν: να έχω τέτοια φίλην τόσα χρόνια και να μη τό ξεύρω!) 'Ανθοσιμένη 'Αμυγδαλίαν (εύχαριστώ πολύ δι' όσα γράψεις) Χιονισμένον Λάσος (διατί όγι; και σύ έπρεπε να στείλεις) Χάος (έλήθη) 'Εγώσις ή Θάνατος (εύχαριστώ πολύ τον Σύλλογον διό τό νέον ξεσπάθωμα αί παραγγελία σου εξετελεσθησαν ή επιστολή σου ώραιότητα) 'Εθνικόν 'Υμνον (εύχαριστώ πολύ δι' όσα γράψεις και προσεύχεσαι) Ρόδορ της Λέσβου (σου έστειλα ψηφοδέλιτον) Πικριδιακήν Μέλισσαν (ή επιστολή σου με συνεκίνησε πολύ, διότι μου έδειξε πραγματικώς διην την άγάπην σου) Στέφανον της Δόξης (έστειλα) Γαλανήν 'Ελληνοπούλαν (άπλούστατα, σου τά έστειλα και εκ δευτέρου, διότι μου έγραψες ότι δεν τά είχες λάβη) Κνανόλεον Λάβαρον (ό κ. Σ. θάναγνώση πολύ εύχαριστως τό ποιήμα σου) 'Ιδομένη (του λοιπού τά φυλλάδια θα τά λαμβάνετε εκεί την Κυριακήν και, και εις τας Μεταμορφώσεις επίσης) Κόρην (περι της προτάσεώς σου εις τό προσέγει, διότι σήμερα δεν έχω πολλόν τόπον) Βασιλισσαν των 'Ανθέων (έστειλα) Θεωλλόδη Οδραγον (είνε συνδρομητρια, αλλά δεν έμπορώ να σου ειπω τί ψευδώνυμα έχου) 'Ωχράν 'Ακτινα, 'Αγροαυτήν (δεν ένόησα καλά τας άπορίας σου έμπορείς να εξηγήθης καθαρώτερα;) Ριγολέτταν, Φλοισβον της Θαλάσ-

σης, Μονάκριβην Σανθούλιαν, Μέγαν 'Αλέξανδρον (φαίνεται ότι δεν έδιόχασες καλά τον 'Οδηγόν) Μεσημεριών 'Αστέρα κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 22 Ιανουαρίου, θίπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκται: έξ 'Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 5 Φεβρουαρίου εκ των 'Επαρχιών μέχρι της 15 Φεβρουαρίου. εκ του 'Εξωτερικού μέχρι της 1 Μαρτίου.

72. Λεξιγράφος.
Φωνήεν, τόπου έπίρρημα και της Γραφής γυνή, 'Αρχαία χώρα κάνουσε 'Αμέσως να φανή.
'Εστάλη υπό της Εύγενούς Φυσιογονίας

73. Στοιχειόγραφος μετ' 'Αναγραμματισμού.
'Εν γράμμα οβόνω άπ' κοινόν έπίθετον Σύνμα δε τό αναγραμματίζω Κ' εκίνου πού είχα πρώτα τό αντίθετον Χωρίς κανένα σχηματίζω.
'Εστάλη υπό του Πρωταθλητού

74. 'Αναγραμματισμός.
'Επίθετον συγκριτικόν 'Αν αναγραμματίσσης, Φωτόν, στολίδι των άγρών, Εύθός θα σχηματίσσης.
'Εστάλη από τό 'Ελληνικό 'Αεράκι

75. Τρίγωνον.
1.—Νήσος του Αιγαίου ελληνική.
2.—'Επίθετον.
3.—Προστακτική λαμβανομένη ως έπίρρημα.
4.—Πρόσωπον της Παλαιάς Διαθήκης.
5.—'Ανωτομία.
6.—Σύμφωνον.
'Εστάλη υπό του Χαρτίνου Πύργου

76. 'Επιγραφή.
ΠΑΓΑ
ΑΤΟΝ
ΣΗΛΗ
ΙΟΝΣ
ΣΟΥΟ
ΣΕΛΥ
ΝΟΤ
'Εστάλη υπό της Κόρης των 'Ονειρων

77-79. Συμπλήρωσις φράσεων.
1. Γήρας — βαρύτερον.
2. Πλούτη — άνέμων —
3. Καλώς — του καλώς — προτιμώτερον.
'Εστάλη υπό του Κάτωσπου 'Αραπάκου

80. Διπλή 'Ακροστιχίς.
Τα μεν άρχικά των ζητούμενων λέξεων αποτελούν μυθικόν ζών, τά δε τρίτα γράμματα γυναικα της Παλαιάς Διαθήκης.
1. Ποταμός της 'Ασίας ιστορικός. 2. Πόλις της Ρωσσίας. 3. Φωνή ζώου. 4. 'Ενδοξος νήσος.
'Εστάλη υπό της Δόξης

81. Φωνηεντόλιπον.
μτ - μς - μ - ζν
'Εστάλη υπό του Σερίου

82. Γρίφος.
δς δς δς
δς : οί' μ' δς θ θ -| -es -| -es
δς : ού δς θ θ -| -es -| -es
δς δς δς
'Εστάλη υπό της Μπουμπουλίνας

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών 'Ασκήσεων των φύλων 49 και 50.
561. Θήραμα (θῆ, Ρῆ, μά.)—562. 'Ισθμ-όστος.—563. Τραπεζούς (τράπεζ(α)ός.)

564. Κ ΠΟΑ ΦΑΡΟΣ ΠΑΠΥΡΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ ΑΟΡΑΤΟΣ ΣΟΛΟΙ ΣΟΣ Σ
(Λάιος, Κλάις, 'Ι-λιάς, 'Ολκός, Σκιζ.)
565. ΑΛΚΑΙΟΣ (πρόστυμον, θείος, Μάιος, Δίχας, Πισίδια, 'Ιακη, 'Ιζ-ών, Μαίην, μίΣος.)
566. Βουβάζη (ΒΟΜ-ΒΑ, 'Η όποια...)
—567. ΤΡΙΧΙΑΣΙΣ (πρόστυμον, θείος, Μάιος, Δίχας, Πισίδια, 'Ιακη, 'Ιζ-ών, Μαίην, μίΣος.)
—568. Τό παθείν προσδοκῶν τοῦ πεπονθέναι δεινότερον.—569. Τῷ λακωνίζεω ἐστὶ φιλοσοφεῖν (τὸ Λάκων-ή-ζην-ές-τι-φιλό-σοφῆν.)

570. 'Ανάφη (ἀνά, φῆ).—571. 'Αγάπη (α, γῆ, πῆ)-άγάθη.—572. Πιλιάς-Πελίας-'Αλπις.

573. Σ 574. ΛΕΡΝΑΙΑ ΠΥΡ Ε Ρ Ρ Ρ ΜΥΡΙΑ ΡΩΜΑΙΟΣ ΠΟΡΙΣΜΑ Ν Α Σ Ι ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΑΡΙΣΤΟΝ Ι Ο Ο Ο
('Η άνταλλ. διὰ των Ρ και Α): Α Ρ Σ Ι Ν Ο Η

575. ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ('Ελα, ύαινα, Κίνα, αίων, Λακωνία, 'Ινδία, 'Ωκεανία, Νίκαια.) —576. Νομός, νόμος, νόσος, όσος, όλος, ή-λος, δήλος, δήμος.—577. ΣΟΦΙΑ, ΑΧΑΪΑ ΝΗΣΣΑ (Στράβων, ΟΧΗ, Φάλαρις, 'Ι-λιζς, 'Α6ΑΝΑ.) —578. Οπιοτ' έρις λείπει κατ' ανθρώπων πόλεις.—579. 'Εν Σαλαμίει ένικήθησαν οι Πέρσαι. (έν σα λα-μί, 'ι, - εν ικ η-θ' εις αν ύπ' έρ σε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

['Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 σιγμών λεπτά 10, δια δε τους συνδρομητάς μου λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τό δικλάσιον, και με νεφαλατα τό τριπλάσιον. 'Ελάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι διμύνηται των 15 πληρόνων-ταιώς να ήσαν 15. 'Ο χωριστός στίχος, έστω και από μίαν λέξιν, με νεφαλατα ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 σιγμών, υπολογίζεται ως έξ λέξεις άπλά.—Αι μη συνδεδεόμεναι υπό του αντίκειμου άγγελίαι δεν δημοσιεύονται.]

Υπερευχαριστώ 'Ιεράν 'Αλιαν, Μελαγχροίην 'Αφροδίτην, Ποιμενίδα Μυρτώ και τους ένθέρμους ύποστηρίξαντας ήμέτερον ψευδώνυμον.—'Αλέξανδρος Ν. Μαλλούχος, Κνανόλεον Λάβαρον, Δημητσάνα (Grèce). (H, 114)

Εγκαρδίως συλλυπούμεθα φιλότατω Ναυάρχω των 'Αστακών επί τη πρώτῳ άπωλεία προσφιλοῦς αὐτοῦ πατρός.—Γαλανόλεονος Σημαία, 'Ελαιοφόρος, Φοίβος Εύρόνιας, Βασιλεύς της Νυκτός, Χρυσόκομος, 'Απόλλων. (H, 115)

Ανταλλάστω ΤΑΧΥΓΡΟΜΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ πανταχόθεν.—Michel C. Georgiou, American University, 'Beirut (Syria). (H, 116)

Ψηφίζω ένθέρμως ΣΚΕΡΤΣΟ. ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (H, 117)

Απειρους ειλικρινείς εύχαριστίας στάς εύγενεστάτας Δεσποινίδας Ουμβέρταν και Μπιμπικαν και στούς αγαπητούς φίλους Γιακουμήν και Νίόνιον διά τά ειλικρινή των συγχαρητήρια.—'Αγγελος 'Αδερρινός.

Ο Γραμματοσυλλέκτης, μηνιαίον περιόδικόν των Γραμματοσημοφίλων. Γραφεία: Παρθεναγωγείου 20, 'Αθήναι (H, 119)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
'Εσωτερικού: 'Εξωτερικού:
'Ετησία... δρ. 8,— 'Ετησία φρ. χρ. 10,—
'Εξάμηνος... > 4,50 'Εξάμηνος > > 5,50
Τετμήνιος... > 2,50 Τετμήνιος > > 3,—
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΘΗ ΤΩΝ 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εσωτερικού λεπ. 20. 'Εξωτερικού φρ. χρ. 0,20
Φόλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται εκάστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
'Οδός Εδριπίδου άρ. 33, παρὰ τό Βαρθάνκιον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος

'Εν 'Αθήναις, 2 Φεβρουαρίου 1908

'Ετος 30ον.—'Αριθ. 10

ΑΠΟ του προσεχούς 'Απριλίου, ή «Διαπλάσις των Παιδών» άνευ ούδεμιός αύξήσεως της συνδρομής, θα εκδίδεται πολυτελώς επί χαρτου πρώτης ποιότητος εστυλωμένον (γκλασέ), με χρωματιστάς εικόνας και με ώραιον έξώφυλλον, ώστε νάμιλλάται και έξωτερικώς πρὸς τά εθνοπαϊκά περιοδικά, ΕΑΝ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΣΘΟΥΝ 'Η ΑΥΞΗΘΟΥΝ ΕΠΑΡΚΩΣ (τοῦλάχιστον κατά τά δύο τρίτα,) διά του 'Εδικου Έσποαθώματος, μέχρι της 15 Μαρτίου. Πρὸς τοῦτο παρακαλεῖται εκάστος των ήδη εγγεγραμμένων συνδρομητών, να έγγραφή, καταβάλλον πάσαν τήν δυνατήν προσπάθειαν, τοῦλάχιστον άλλον ένα συνδρομητήν, μέχρι της 15 Μαρτίου το βραδύτερον.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΤΚΛΗΜΑ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)
—Κ' εγώ θα είμαι εδώ την ώρα που σάς είπα, άπήντησεν ο Μπρόξ.
'Απεξεύχθησαν τότε οι 'Ιπποι, ή δε άμαξα, ή αναποδογυρισμένη, έγκατελείθη. 'Αλλ' ήτο πιθανόν ότι την νύκτα εκείνην, οὔτε άμαξα οὔτε κάρρον θα διήρχετο από εκεί.

Αφού έσφιγξε την χείρα του φίλου του, ο Πός, σύρων τον πληγωμένον του πόδα, διηθύθη πρὸς την συστάδα των δένδρων, όπόθεν άνεδίδετο τό φῶς.

'Επειδή ο τραπεζιτικὸς υπάλληλος έβάδιζε με δυσκολίαν, ο άγνωστος ταξειδιώτης υπερερώθη να τῷ προσφέρη ως στήριγμα τον βραχιόνά του. 'Ο Πός έδέχθη εύχαριστήσας τον σύντροφόν του, ο όποίος, μόλαταῦτα, ήτο πολύ κοινωνικώτερος άφ' όσον ήδύνατό τις να συμπεράνη εκ της συμπεριφορῆς του κατά την διάρκειαν του ταξειδίου.

Διήυσαν τό μικρόν διάστημα άνευ άπευκαίτου, ακολουθήσαντες τον έξοχικόν δρόμον, επί του όποίου ήγειρέτο τό πανδοχεϊόν.

'Ανηρτημένος εις την θύραν της είσόδου, έλαμπεν ο φανός, φέρων λάμπαν πετρελαίου. Είς την γωνίαν του τοίχου ώρθούτο μακρόν κοντάρι, σκοπὸς του όποίου ήτο να προσελκύη τά βλέμματα των διαβατών την ήμέραν. 'Από τας χαρμάδας των παραθυροφύλλων έφεγγαν

τά έσωτερικά φῶτα και άνεδίδοντο επίσης ήχοι ποτηρίων και συνομιλιών. 'Επιγραφή χονδροειδῆς ζωγραφισμένη έξε-

τείνετο άνωθεν της θύρας, και υπό τό φῶς του φανοῦ ήδύνατό τις νάναγνώση τας λέξεις ταύτας: Καπηλείον του Σπασμένου Σταυροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.
Τὸ καπηλείον του Σπασμένου Σταυροῦ

έδικαιολόγει τον τίτλον τουτόν δια μιᾶς εικόνας έρυθρᾶς, κοσμοῦσης κάποιον άέτωμα της οικοδομής και πρισιτώσης διπλοῦν ρωσσικόν σταυρόν, άπεσπασμένον άπὸ τό βάθρον του και κατακείμενον.Βεβαίως έπρόκειτο περι παραδοσεως σχετικῆς πρὸς βεδήλωσιν εικόνοκλαστικῆν, ή όποια είχε χαθῆ εις την νύκτα του χρόνου.

Κάποιος Κρόφφ, σλαυικής καταγωγῆς, χήρος, σαράντα έως σαραπέντε έτών, διε-

τήρει τό καπηλείον εκείνο, τό όποϊον πρὸ αὐτοῦ κατεΐχεν ο πατήρ του, εις την έρημικῆν εκείνην γωνίαν

«Ευρέθη εμπροσθεν των άλόγων του...» (Σελ. 66, στ. γ')

της μεγάλης μεταξύ Ρίγας και Περνάου οδοῦ. Εἰς ἀκτίνα δύο ἢ καὶ τριῶν βερσιῶν, δὲν ὑπῆρχε γύρω καμμία ἄλλη οἰκία ἢ καλύθη. Πλήρης ἐρημία.

Πελάτας, τακτικούς ἢ ἐκτάκτους, ὁ Κρόφφ δὲν εἶχε παρὰ τοὺς σπανίους ταξιδιώτας, τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ κάμνουν τὸν σταθμὸν ἐκεῖνον, καμμία δωδεκαριά χωρικούς ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς περὶ ζυτείας, καὶ μερικούς ξυλοκόπους καὶ ἀνθρακίς, ἐργαζομένους εἰς τὰ δάση τῆς περιοχῆς ἐκεῖνης.

Ὁ κάπηλος ἐκέρδιζεν ἀρκετά;... Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι οὐδέποτε παρεπονείτο διὰ πτωχείαν ἄλλως τε δὲν ἦτο καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι οὐλοῦν εὐκόλως διὰ τὰς ὑποθέσεις των. Τὸ καπηλεῖον εἰργάζετο τριάκοντα τώρα ἔτη, ὑπὸ τὸν πατέρα κατ' ἀρχάς—ὁ ὅποιος, λαθρέμπορος καὶ λαθροθήρας, εἶχε κάμη τὴν δουλεία του,—κατόπιν ὑπὸ τὸν υἱόν. Ἐκ τούτου οἱ περιέργοι τοῦ τόπου συνεπέριαν ὅτι τὸ χρῆμα δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸν Σπασμένον Σταυρόν. Ἄλλ' ἀδιάφορον!

Φύσει ἀκοινωνήτος, ὁ Κρόφφ ἐξῆ περιωρισμένος, σπανίως ἐγκαταλείπων τὸ πανδοχεῖον του, σπανιώτατα ἐμφανιζόμενος εἰς τὸ Περνάου, ἐργαζόμενος εἰς τὸν κήπὸν του ὅταν δὲν εἶχε νὰ ὑπηρετήσῃ πελάτας, μόνος, μὴ ἔχων οὔτε τέκνα οὔτε ὑπηρετάς. Ἦτο εὐρωστος ἄνθρωπος, μὲ κοκκινωπὸν πρόσωπον, μὲ πυκνὴν γενειάδα καὶ κόμη, μὲ βλέμμα ἀφοβόν. Ποτὲ δὲν ἤρώτα κενά, ἀπήνητα δὲ συντόμως εἰς τὰς ἐρωτήσεις.

Ἡ οἰκία, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἐξετείνετο ὁ κήπος, ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ τὸ ἰσόγειον, μὲ θύραν εἰσόδου μονόφυλλον. Εἰσήρχετο τίς κατ' ἀρχάς εἰς τὴν αἴθουσαν, φωτισμένην διὰ παραθύρου εἰς τὸ βάθος. Δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ δύο δωμάτια μὲ παράθυρα ἐπὶ τῆς οδοῦ. Τὸ δωμάτιον τοῦ Κρόφφ ἦτο παράρτημα τοῦ πανδοχείου πρὸς τὸν λαχανόκηπον.

Αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας αὐτῆς ἦσαν στερεά, ἐφωδιασμένα μὲ ἰσχυροὺς μοχλοὺς ἀπὸ μέσα. Ὁ κάπηλος τὰ ἔκλειε μόλις ἐβράδυαζε, διότι ὁ τόπος δὲν ἦτο πολὺ ἀσφαλής. Ἄλλα τὸ καπηλεῖον ἔμενε συνήθως ἀνοικτὸν μέχρι τῆς δεκάτης. Τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ἐφιλοξενούσε πέντε-ἕξ πελάτας, τοὺς ὁποίους ἢ βότκα καὶ τὸ σνάφ ἔκαμναν εὐθύμως.

Ὁ κήπος, ἔχων ἑκτασὶν ἡμίσεως περίπου στρέμματος, περιεβάλλετο ἀπλῶς διὰ φράκτου καὶ συνώρευε μὲ τὸ δάσος τῶν δρυῶν, τὸ ὁποῖον ἐξετείνετο πέραν τοῦ δρόμου. Παρήγε κυρίως ὄσπρια καὶ λαχανικά. Τὰ ὀπωροφόρα του δένδρα ἦσαν μέτρια: κερασεῖαι, μηλέαι δίδουσαι μῆλα καλῆς ποιότητος, καὶ μερικοί θάμνοι ἀπὸ τὴν εὐώδη καὶ λαμ-

πρόχρωμον ἐκεῖνην φράουλαν, ἢ ὁποία εὐδοκίμει εἰς τὴν Λιθονίαν.

Τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην, περὶ τῶν τραπέζων τοῦ καπηλείου, ἔπιναν τρεῖς ἢ τέσσαρες γεωργοὶ καὶ ἄλλοι τόσοι ξυλοκόποι. Τὸ σνάφ, πρὸς δύο καπίκια τὸ ποτηράκι, τοὺς εἴλκυεν ἐκεῖ καθημερινῶς πρὶν ἐπαγγέθων εἰς τὰς καλύβας των, αἱ ὁποῖαι ἀπέχον ἐκεῖθεν τρία ἢ τέσσαρα βέρστια. Κανείς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπρόκειτο νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸν Σπασμένον Σταυρόν. Ἄλλως τε σπανιώτατα ἐστάθμευαν ἐκεῖ ταξιδιώται διὰ νὰ κοιμηθῶν. Οἱ ἀμαξήλατοι ὅμως καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν ἐπεσκέπτοντο εὐχαρίστως τὸ καπηλεῖον, ὡς μικρὸν καὶ τελευταῖον σταθμὸν πρὸ τοῦ Περνάου.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνήθων ἐκεῖνων θωμῶνων, καθήμενοι τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην παράμερα, δύο ἄνδρες συνωμίλου χαμηλοφώνως, παρατηροῦντες τοὺς πίνοντας. Ἦσαν ὁ ἐνωμοτάρχης Ἐκ καὶ εἰς ἐκ τῶν χωροφυλάκων του. Μετὰ τὴν καταδίωξιν ἐκεῖνην κατὰ μήκος τοῦ Περνόβ, ἐξηκολούθουν τὰς ἐρεῦνας των εἰς τὴν περιοχὴν, ὅπου εἶχαν ἐμφανισθῆ μερικοί κακούργοι.

Ὁ Ἐκ δὲν ἐπανάρχετο εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὴν τελευταίαν του ἐκδρομὴν. Τοῦ δραπέτου ἐκεῖνου, τὸν ὁποῖον ἤλπιζε νὰ ζωγρήσῃ καὶ νὰ ὁδηγήσῃ ἐνώπιον τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, δὲν ἀνεῦρεν οὔτε κἀν τὸ πτώμα εἰς τοὺς πάγους τοῦ Περνόβ. Καὶ πλήρης ἀπογοητεύσεως, ὁ ἐνωμοτάρχης ἔλεγεν εἰς τὸν ὑποτακτικόν του:

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ παλιάνθρωπος ἐκεῖνος ἐπνίγηκε.

— Βεβλιότατα! ἀπεκρίθη ὁ χωροφυλάξ.

— Βεβλιότατα... δηλαδή δὲν εἶνε καὶ τόσῳ βέβαιον, ἀφοῦ λείπουν ἀκόμη αἱ ὑλικά ἀποδείξεις... Ἄλλα καὶ νὰ ψεφύαμε τὸν ἄνθρωπον πεθαμένο, δὲν θὰ μπορούσαμε βέβαια, σὲ τέτοια κατάστασι, νὰ τὸν ξαναστείλωμε στὴ Σιθρία!.. Ἄχ, ἔπρεπε νὰ τὸν πιάσουμε ζωντανό. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν τιμᾷ καθόλου τὴν Ἀστυνομία!

— Ἄλλη φορά θὰ εἴμεθα πῶς τυχεροί, κύριε Ἐκ, ἀπεκρίθη ὁ χωροφυλάξ.

Ὁ ἐνωμοτάρχης ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν περιλύπως.

Τὴν ὄραν ἐκεῖνην ἢ θύελλα ἐμαίνετο. Ἡ θύρα τοῦ καπηλείου ἐτρανιάζετο ὡς νὰ ἤθελε νὰ αποσπασθῇ ἀπὸ τὰ σιδηρά της. Ἦκούοντο νὰ κρακίζον τὰ δένδρα τοῦ δάσους, τῶν ὁποίων οἱ θραυόμενοι κλάδοι ἐσφενδονίζοντο μέχρι τῆς στέγης τοῦ καπηλείου, μὲ κίνδυνον νὰ τὴν κρημνίσουν.— Νὰ ἐτοιμῇ δουλειὰ γιὰ τοὺς ξυλοκόπους! εἶπεν εἰς τὸν γεωργόν. Δὲν ἔχουν παρὰ νὰ μαζέψουν τὸ φόρτωμά τους ἀπὸ χάμα.

— Περιήρημος καιρὸς διὰ τοὺς κακούργους καὶ τοὺς λαθρεμπόρους! προσέθεσεν ὁ χωροφυλάξ.

— Περιήρημος, μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Ἐκ, ἀλλὰ δὲν εἶνε λόγος αὐτὸς γιὰ νὰ τοὺς ἀρίστωμε στὴν ἡσυχία τους. Εἶνε βεβλιον ὅτι κάποια συμμορία ἐπαρρυσίασθη. Ἐγίνε μία κλοπὴ εἰς τὸ Ταρδάρτι καὶ μία ἀπόπειρα φόνου εἰς τὸ Καρκούσι. Ἐτελείωσε, δὲν εἶνε πια ἀσφαλὴς ὁ δρόμος μεταξύ Ρίγας καὶ Περνάου. Τὰ ἐγκλήματα πολλαπλασιάζονται καὶ οἱ ἐγκληματῆται διαφεύγουν. Ἄλλα καὶ ἂν συλληφθῶν, τί κινδυνεύουν; Νὰ τοὺς στείλωμε νὰ βγάξουν ἀλάτι στὴ Σιθρία!.. Αὐτὸ δὲν τὸ φοβούνται καθόλου. Ἄλλη φορά ποῦ ἐδούλευε ἡ κρεμάλα, μάλιστα, οἱ κακούργοι τὸ ἐσυλλογίζοντο. Ἄλλα τώρα οἱ κρεμάλες ἔσπασαν σὰν τὸ σταυρὸ τῆς ταβέρνας τοῦ κῆρ-Κρόφφ.

— Ὁ τὰς ξανασταυλώσουν, ἐβεβλιώσεν ὁ χωροφυλάξ.

— Καὶ εἶνε μεγάλη ἀνάγκη! ἀπεκρίθη ὁ ἐνωμοτάρχης, ἐτοιμαζόμενος νὰ νανζωρήσῃ. Ἐμπρός, δρόμον τώρα. Πρέπει νὰ συναντήσω τὸν ἐνωμοτάρχην τῆς πέμπτης ἐνωμοτίας, εἰς τὸ Περνάου, καὶ εἶνε ἀργά.

— Ἄλλα πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἐκτύπησε τὸ τραπέζι. Ὁ Κρόφφ προσήλθεν ἀμέσως.

— Τί σοῦ χρωστάμε, Κρόφφ; ἠρώτησεν ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του ὀλίγα γιλά.

— Τὰ ξέρετε, κύριε νοματάρχη, ἀπεκρίθη ὁ κάπηλος. Μιά τιμὴ ἔχω γιὰ ὅλο τὸν κόσμον.

— Καὶ γιὰ κείνους ἀκόμη ποῦ ἐρχονται στὴν ταβερνα σοῦ καὶ ξέρουν πῶς δὲν θὰ τοὺς γυρέψῃς οὔτε τὰ χαρτιά των οὔτε τὸνομά των;

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀστυνομικός! ἀπήνησεν ἀποτόμως ὁ Κρόφφ.

— Καὶ ὅμως ὅλοι οἱ κάπηλοι ἔπρεπε νὰ εἶνε, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας! ἀπεκρίθη ὁ Ἐκ. Πρόσεξε, Κρόφφ, νὰ μὴ σοῦ κλείσουν καμμία μερα τὸ μαγαζί, ἂν δὲν τὸ κλείσῃς ἐσὺ γιὰ τοὺς λαθρεμπόρους καὶ τοὺς κακούργους!..

— Δίδω πιστὸ σὲ ὅσους μὲ πληρώνουν, καὶ οὔτε ἀπὸ ποῦ ἐρχονται οὔτε ποῦ πηγαίνουν μὲ νοιάζει.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, Κρόφφ, ἂν ἀγάπῃς ταῦτά σου, μὴ κἀνης τὸν κουφὸ ὅταν σοῦ μιλῶ ἐγὼ... Τάκουσες; Λοιπὸν, καληνύκτα καὶ καλὲς ἀντάμωσες!..»

Ὁ Ἐκ ἐσηκώθη, ἐπλήρωσε καὶ διηθύθη πρὸς τὴν θύραν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ χωροφυλάκου. Οἱ ἄλλοι θωμῶνες τὸν ἐμιμήθησαν, διότι ἡ κακοκρίξις δὲν τοὺς ἐφόβιζεν ὥστε νὰ παρατείνου τὴν διαμονὴν των εἰς τὸν Σπασμένον Σταυρόν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ἐνὸς Λυκείου, — ὄχι ἐδῶ, ἀλλὰ εἰς τὸ Παρίσι, — εἰσήγαγε μίαν πρωτόκυστον καινοτομίαν: Οἱ τιμωρόμενοι μαθηταὶ

του εἰμποροῦν νὰ παλλάσσωνται τῆς τιμωρίας, πληρώνοντες χρηματικὸν τιπὸν πτωχῶν. Μὲ ἄλλους λόγους, ἕνας μαθητῆς τοῦ παρισίου ἐκεῖνου Λυκείου, ὁ ὅποιος κατεδικάσθη εἰς νηστείαν, εἰς φυλάκισιν, εἰς ἀποβολὴν ἢ εἰς ἀντιγραφὴν εἴκοσι σελίδων λατινικοῦ κειμένου, ἀποφεύγει τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς, καταβάλλων, — ἂν ἔχη καὶ ἂν θέλῃ, — δύο, τρία ἢ πέντε φράγκα, ἀναλόγως. Καὶ ἡ ποινὴ του μεταβάλλεται οὕτω εἰς ἀπλοῦν πρόστιμον ἢ εἰς καταναγκαστικὴν ἐλεημοσύνην...

Τί θὰ ἐλέγατε ἂν ἡ καινοτομία αὐτὴ εἰσήγετο καὶ εἰς τὰ ἰδικὰ σας Σχολεῖα; Ὅσα ἄς ἤρσεν ἂν ἔμπορούσατε νὰ πορευθεῖτε καὶ σεῖς τὰς ἀνιαράς τιμωρίας πληρώνοντες χρήματα; Καὶ θὰ ἐπρωτιμούσατε νὰ στερηθῆτε τὸ χαρτζιλίκι τῆς ἐβδομάδος σας, διὰ νὰ μὴ ἀντιγράψετε π: χ: δέκα σελίδας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν σας Ἱστορίαν;

Δὲν ἤξεύρω τί ἀπαντᾶτε, ἀλλ' εἰς τὸ Παρίσι πολλοὶ γονεῖς διεμαρτυρήθησαν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶπαν, τὰ παιδιὰ μας μανθάνουν ἀπὸ πολλὴ ἐνωρίς ὅτι τὸ πᾶν εἰς τὸν κόσμον εἶνε τὸ χρῆμα, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται... Ἐπειτα καταργεῖται καὶ ἡ ἰσότης μεταξύ τῶν μαθητῶν. Διότι εἰς ἕνα Λύκειον ὑπάρχουν μαθητᾶς πλούσιοι ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ πτωχοί. Διὰ τῆς καινοτομίας ἐκεῖνης οἱ πλούσιοι γίνονται προνομιοῦχοι. Πληρώνουν καὶ δὲν τιμωροῦνται. Καὶ τιμωροῦνται μόνον οἱ πτωχοί, ὅσοι δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν.

Αὐτὰ ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνονται λογικώτατα; Καὶ ὅμως, ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐφροστέρους καὶ σοφωτέρους παρισίους χρονογράφους, ὁ πολὺς Ἀρδουὲν τῆς «Πρωΐας» — ὁ ὅποιος παίρνει 75,000 φράγκα τὸν χρόνον, διὰ νὰ γράψῃ εἴκοσι γραμμάς τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ἐφημερίδα του! — κηρύσσει ὑπὲρ τῆς καινοτομίας. Διότι, λέγει, εἶνε παιδαγωγικώτατη, ἀκριβὲς ἐπειδὴ ἀπὸ πολλὴ ἐνωρίς διδάσκει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος καὶ τοὺς συνεθίζει εἰς

τὴν ἰδέαν ὅτι καθ' ἀγαθὸν εἰς τὸν κόσμον ἀποκτάται μὲ τὰ χρήματα. — ἡ κόμη καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰς ἀνιαράς τιμωρίας.

Νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, εἶμαι ἐντελὲς σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρδουὲν, τὴν ὁποίαν εἶχα πρὸ πολλοῦ. Νομίζω δηλαδὴ, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ ἐν γένει ἡ ἀνατροφή ποῦ σὰς δίδουν, ἔχει τοῦτο τὸ κακόν, ὅτι σὰς μανθάνει νὰ περιφρονῆτε τὰ χρήματα. Δὲν φαντάζεσθε πόσον βλαβερὸν εἶνε αὐτὸ τὸ μάθημα διὰ τὸν κατόπιν κοινωνικὸν βίον! Ἄνθρωπος, ἀνατραφεὶς παιδιᾶθεν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ πλοῦτος δὲν εἶνε εὐτυχία καὶ ὅτι τὸ τελευταῖον ποῦ πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ εἶνε τὸ χρῆμα, γίνεται πολὺ δυστυχής.

Ὅχι, τὸ χρῆμα δὲν εἶνε ἀξίον τῆς περιφρονησεως, τὴν ὁποίαν δείχνουν πρὸς αὐτὸ μερικοὶ φιλόσοφοι, καὶ μαζί των οἱ διδάσκαλοι καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ἀπειναντίας, ὅτι ὁ πλοῦτος εἶνε εὐτυχία καὶ ὅτι τὸ πρῶτον πράγμα τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ ἐπιδιώξουν εἰς τὴν ζωὴν εἶνε ἡ ἀπόκτησις χρήματος. Ἐκεῖ κατ' ἀρχὰς πρέπει νὰ τείνουν ὅλοι των αἱ προσπάθειαι. Τὰ χρήματα, καὶ μόνον τὰ χρήματα, χαρίζουν τὸ μέγιστον, τὸ ὑψίστον ἀγαθόν: τὴν Ἀνεξαρτησίαν. Καὶ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος δὲν εἶνε ὑλικῶς ἀνεξάρτητος, τίποτε γενναῖον δὲν εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ ἴσως καμμίαν εὐτυχίαν δὲν εἰμπορεῖ νὰ αἰσθανθῇ. Ἡ πτωχεία, ἡ ἀθλιότης, ἡ μέριμνα περὶ τῆς αὔριον, ἡ ἀβεβαιότης περὶ τοῦ μέλλοντος, αὐτὰ θὰ τὸν καταθλίβουν διαρκῶς καὶ θὰ τοῦ δηλητηριάξουν κάθε του ἀπόλαυσιν.

Βεβλιώ, εἶνε ἀνοησίς νὰ φερῶσθαι καὶ νὰ θέλῃς, φιλάργυρος, νὰ ποικτήσῃς πολλά, πάρα πολλά, ἑκατομμύρια ἄλλ' ἀνοησία μεγαλητέρα, καθυπὸ τρέλλα, εἶνε νὰ μὴ ἐργασθῇ ὅταν πρέπη καὶ νὰ μὴ καταβάλλῃ κάθε προσπάθειαν, διὰ νὰ ποικτήσῃ ἐγκαίρως τόσα χρήματα, ὅσα ἀρκούν διὰ νὰ τῷ ἐξασφαλίσουν τὴν ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν ἐπὶ ζωῆς. Ὅσοι κληρονομοῦν περιουσίας ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, βεβλιώσ δὲν ἔχουν ἄλλην φροντίδα παρὰ νὰ τὰς διατηρήσουν, καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον αὐτὸν εἶνε ἐλεύθεροι νὰ κάμουν ὅ,τι ἄλλο θέλουν. Ἄλλα τὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν, ποῦ δὲν θὰ κληρονομήσουν τίποτε, πρέπει νὰ φροντίσουν νὰ κάμουν περιουσίαν, καὶ ἔπειτα, ἀφοῦ ἐξασφαλίσθωσιν, νὰ ἐπιδοθῶν ὡς ἀνεξάρτητοι ἄνθρωποι εἰς ὅτι ἄλλο θέλουν, καὶ νὰ ἐργασθῶσιν διὰ νὰ ποικτήσουν, ἂν τοὺς ἀρίστ. δόξαν καὶ ὑπεροφημίαν.

Πιστεύσατέ με, τίποτε δὲν εἰμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ χωρὶς χρήματα. Πτωχός, παλαιὸν μέχρι γῆρας δι-

φίλου μου 'Ιωάννου 'Αγαθάκη, ο οποίος μου ύπεσχέθη ύποδοχόν έκτακτον. Πραγματικώς, ή ύποδοχή δέν ήτο συνηθισμένη... Φθάνω και με καθίζουν άμέσως στό πιάνο. "Υστερ" από μισή ώρα, αφού βραβέθηκα πιά να παίζω πόλιες και βάλς, κατεβάνω να κάνω ένα γύρο στον κήπο, ως που να έλθη ή ώρα να με φωνάξουν δια τή γεύμα. Περιμένω, περιμένω, τίποτε! 'Επιτέλους μ' έπιασε τή στομάχι μου, όπως με πιάνει πάντο όσες φορές τρώω άργά. "Επρεπε κάτι να φάγω, για να μού περάσει, ό πένος. Βλέπω τα πεπόνια σας, κάτι πεπόνια έξοχα... Τι άπλούστερον και φυσικώτερον παρά να κόψω ένα και να τή δοκιμάσω;...

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ: — "Ω Θεέ μου! ώστε λοιπόν είσθε ό κύριος...

ΛΙΝΑΡΑΣ: — Κωνσταντίνος Λιναράς, δούλος σας και διδάκτωρ τής ιατρικής.

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ: — Καλέ τί λέτε; 'Αδύνατο! (δείχνων τόν Δομισόλ:)

'Ιδού ό κύριος Λιναράς!

ΔΟΜΙΣΟΛ, (καί' ιδίαν). — Διάβολε!

Μ' έπαιρναν για γιατρό και γι' αύτε μ' έλεγαν 'Εξοχώτατο και μού μιλούσαν να ή έχειρρίσεις... (Λυγνάτά, προς τόν κ. 'Αγαθάκην:)

Τώρα βλέπω, κύριε, ότι κάποιο λάθος έγινε και ότι δέν είσθε τόσο τρελλός, όσο σας ενόμισα. 'Επιτιφάτέ μου λοιπόν να συστηθώ μένος μου. Όνομάζομαι 'Οκτάβιος Δομισόλ, χορδιστής κλειδοκονιάδων και συνθέτης ύψηλής μουσικής, τόν όποιον είμφορεϊ κανείς να όνομάσει έξοχον και έξοχώτατον εις τήν τέχνην του, χωρίς να νομισή -- ό ύποφαινόμενος -- ότι όφείλει να διαμαρτυρηθί.

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ: Προς τόν Λιναράν: — "Ω τί έπάθαμε, Κύριε Λιναρά, αγαπητή μας φίλε, συγγνώμη! συγγνώμη!..

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ: — Σάς παρακαλούμε πολύ να μάς συχωρέσετε, κύριε Λιναρά, για τή Θεό!.. Είμεθα καταλυτημένοι!.. Θωμά, Μαρίνα, άφηστε γρήγορα τόν κύριο γιατρό! ('Ο 'Θωμάς και ή Μαρίνα εξέρχονται κατάπληκτοι). Καλέ, πάω να χάσω τή νού μου. Πώς έγινε λοιπόν αύτε ή οικτρά παρεξήγησις; Τίνος εινε τή λάθος;

ΔΟΜΙΣΟΛ. — Τίνος;

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ: — Διάβολε! Τή; Σταμάτας!

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ: — 'Αμή τίνος άλλου; Βέβαια, καλέ, τής Σταμάτας θά εινε! "Εκαμε ποτέ τής αύτε τίποτε σωστό; Τι ανόητη, Θεέ μου, τί ανόητη! (Προς τόν Λιναράν:)

Σάς παρακαλώ, Κύριέ μου, να τή ξεχάσετε δια και να καθήσετε έδω. (δείχνει τήν θέσιν του Δομισόλ.)

ΔΟΜΙΣΟΛ, δειλώς: — 'Αμή έγώ;

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ, άποτόμως: — Σεις;

Σεις θά πάτε να καθήσετε 'ετ' σκιρνάκι: τού πιάνου, αντί του κυρίου. Είνε ή μόνη θέσις εις τήν όποιον έκπρεπε πάντο να σάς καθίζου!

ΛΙΝΑΡΑΣ: — Δίχομαι να τή ξεχάσω έλα, κυρία μου, άλλ' ύπὸ τήν όρον να μη διώξετε κανένα. 'Επιτιφάτε λοιπόν εις τήν κ. Δομισόλ, να μείνη μαζί μας.

"Άλλως τε είμεθα σχεδόν συνάσειλοι. 'Ο χορδιστής εινε ό έκτρός τών πιάνων.

ΔΟΜΙΣΟΛ: —

"Όπως ό έκτρός εινε ό χορδιστής τής ύγείας.

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ: — Τότε λοιπόν εις τή τραπέζι!

(Κάθονται

"'Ο άστακός! (Σελ. 78) και οι τέσσαρες. 'Επιστρέφει ή Σταμάτα με τόν άστακόν.)

ΣΤΑΜΑΤΑΣ: — 'Ο άστακός! (Καί' ιδίαν μ' επιφώνημα έκπλήξεως:)

Μπα! Τραπεζοκλήζου τώρα και τόν κλεφτοπεπόνι;!

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ: — Είχεσ δέν ειχεσ έκαμες πάλι τα δικά σου. Σταμάτας. Και αύτε τή φορά χειρότερα από όλες τές άλλες φορές. Σε είδοποιώ όμως ότι ή ύπομονή μου εξήντηλθη. Ξεούρεις τί θά 'πής;

ΣΤΑΜΑΤΑΣ: — Είρω...

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ: — Να ξεραθής! 'Ορίστ' εκεί, πού λίγο έλειψε ναρίσουμε τόν κύριο από έδω (δείχνει τόν Λιναράν) νηστικό!

ΣΤΑΜΑΤΑΣ, κλαίονσα: — Χί, χί, χί... Συχωράτέ με και δέν τή ξανακάνω!..

Τώρα τή έμαθα πιά, τή ξέρω: "Άλλη φορά, όποιον βλέπω να κλέβη πεπόνια 'ετ'όν κήπο, θά τόν προσκαλώ 'ετ'ό τραπέζι.

ΑΥΛΑΙΑ

ΦΩΚΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Κατά τή γαλλικόν του L. Sonolet

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

"Η προθεσμία τής έγγραφής και τής ανανεώσεως με δικαίωμα συμμετοχής εις τήν τρίτην και τελευταίαν Κλήρωσιν τών Δώρων τής Διαπλάσεως, ή όποία έζηξε τήν 31 'Ιανουαρίου.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

"Η έξαιρετική αύτε παρτέσις δίδεται χάριν του Εθδικού Ξεσπαθώματος, ώστε να λάβουν μέρος εις τή Μαχίον και οι δι' αττού μέλλοντες να έγγραφώσι νέοι έντήσιον συνδρομητάς ή μέχρι τής 15 'Μαρτίου, να έχουν δέ οι ξεσπαθώνοντες άνάμνη έν μέσον προς εύκολώτερον έγγραφήν συνδρομητών.

"Η τήξις αaute θά περιλάβη εκείνους, ό όποιοι μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1906 θά έχουν διαθήσει (είτε με άγοραστάς, είτε με συνδρομητάς, είτε και με τή δύο) από 52 έως 520 φύλλα, δηλαδή φύλλα αναλογούντα προς μίαν έως δέκα συνδρομάς.

"Εκ τούτων θά βραβευθών, και θά δημο-

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

"Επειδή, μετά τή άθρον τού κ. Κατζί-δάκη, τή ξεσπαθώμα, με τόν ειδικόν σκοπόν τής τελεσιποίησης τού περιοδικού, ήρχισ να γίνεται ζωηρότατον, και επειδή πολλοί και από τούς νέους συνδρομητάς εξεδήλωσαν τήν επιθυμίαν να ξεσπαθώσουν, χάριν αττών αναζημοσιεύω έδω τούς όρους τού τρέχοντος Η Διαγωνισμού Ξεσπαθώματος προς έγγραφήν συνδρομητών ή άγοραστών δια τή 1908, ό όποιος έπροκηρύχθη τόν π. 'Οκτωέβριον.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α. — 'Ο Διαγωνισμός τού Ξεσπαθώματος εινε έντήσιος. Θα λήξη δηλαδή τήν 30 Νοεμβρίου 1908 και θά περιλάβη όλους όσους μέχρι τής ήμέρας εκείνης θά έχουν πωλήσει φυλλάδια τού 30^{ου} έτους, ή έγγραφή νέους συνδρομητάς έντήσιους, εξαμήνους ή τριμήνους.

Β. — Οι έγγραφόντες συνδρομητάς έντήσιους, εξαμήνους ή τριμήνους θά λογαριαζονται ως διαβέσαντες τόσα φυλλάδια, όσα θά σταλούν έν όλω προς τούς όπ' αττών έγγραφέντας συνδρομητάς μέχρι τής λήξεως τής συνδρομής των. (Δηλαδή: ό έγγραφόν έντήσιον συνδρομητήν, ύποτίθεται ότι έπώλησε 52 φύλλα, ό έγγραφων εξαμήνον 26 φύλλα, τριμήνον 13 φύλλα, δύο συνδρομητάς έντήσιους 104 φύλλα, κτλ.) 'Επι τή βέσει ταύτη θά βραβεία θάπονεμηθών οι εξής:

Βραβείον πρώτης τάξεως

Τό βραβείον τούτο θάπονεμηθί προς πάντας όσους μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1908 θά έχουν διαθήσει (είτε με άγοραστάς είτε με συνδρομητάς, είτε και με τή δύο,) 530 φύλλα και άνω, δηλαδή φύλλα αναλογούντα προς έντήσιος συνδρομάς περισσότερας τών δέκα. 'Όλων τούτων θά δημοσιευθί εις τήν "Διάπλასιν" ή εικόν, ό δέ διαβέσας τή περισσότερα φύλλα θάνακρυχθί Κορυφαίος και ή εικόν του θά δημοσιευθί έν τή μέσφ τού συμπλέγματος τών άλλων εις μεγαλύτερον σχήμα.

(Αν εις τόν Διαγωνισμόν τούτον λάθουν μέρος και Μικροί Σύλλογοι, ή ομάδες συνδρομητών από κοινού ενεργούντων προς έγγραφήν συνδρομητών ή πώλησιν φύλλων, τότε θάνακρυχθί και Κορυφαίος τών 'Ομάδων.)

Εις τούς τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείον, πλην τής δημοσίευσως τών εικόνων των, θά σταλούν ως δώρον βιβλία, εκ τών υπό τού γραφείου μου εκδεδωμένων κατ' έκλογήν τού βραβευθέντος (ήτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης, ή συνδρομή Διαπλάσεως τού έπίνοντος έτους, αλλά τίποτε άλλο εκτός αττών.) Η αξία τών βιβλίων τούτων θά εινε ανάλογος προς τή ποσόν τών φύλλων, τά όποια διέθεσεν εκάστος. Και ό μόν κορυφαίος θά ύπολογισθί 30 λεπτά δι' εκάστην δεκάδα φύλλων, οι δέ λοιποί τής τάξεως ταύτης λεπτά 25. Παραδείγματα: χάριν, ό διαβέσας 1500 φύλλα, αν εινε κορυφαίος, θά παραγγείλθι βιβλία αξίας φράγκων 45 (150x30) αν δέ εινε από τούς άλλους, φράγκων 37,50 (150x25).

Βραβείον δευτέρας τάξεως

"Η τήξις αaute θά περιλάβη εκείνους, ό όποιοι μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1906 θά έχουν διαθήσει (είτε με άγοραστάς, είτε με συνδρομητάς, είτε και με τή δύο) από 52 έως 520 φύλλα, δηλαδή φύλλα αναλογούντα προς μίαν έως δέκα συνδρομάς.

"Εκ τούτων θά βραβευθών, και θά δημο-

σιευθί ή εικόν των, οι είκοσιέντε πρώτοι, κατά σειράν, οι όποιοι θά έχουν διαθήσει τά περισσότερα. 'Εάν δέ συμπέση ό είκοστός πέμπτος να έχη διαθήσει τόν αττόν αριθμόν φύλλων μ' ένα ή περισσότερους εκ τών έπομένων, τότε θά δημοσιευθί ή εικόν και όλων τούτων δσοιδήποτε και αν εινε.

Και προς τούτους θά σταλούν βιβλία κατ' έκλογήν των, εκ τών υπό τού γραφείου μου εκδεδωμένων, με μόνην τήν διαφοράν, ότι ό μόν πρώτος τής τάξεως θά ύπολογισθί 25 λεπτά δι' εκάστην δεκάδα φύλλων, οι δέ άλλοι λεπτά 20.

"Επαινος

"Επαινος θ' άπονεμηθί προς πάντας τούς λοιπούς, και θά τοίς σταλούν ως δώρον βιβλία κατ' έκλογήν των, εκ τών υπό τού γραφείου μου εκδεδωμένων, αξίας 15 λεπτών δι' εκάστην δεκάδα φύλλων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1. — 'Εκτός τών έντήσιων συνδρομητών, δύναται τις να έγγραφή και εξαμήνους (αντι δρ. 4,50 δια τή 'Εσωτερικόν, και φρ. χ. 5,50 δια τή 'Εξωτερικόν), καθώς και συνδρομητάς τριμήνους (αντι δρ. 2,50 δια τή 'Εσωτερικόν και φρ. 3 δια τή 'Εξωτερικόν). Πάσα παραγγελία πρέπει να συνοδευέται άπαραιτήτως υπό τόν αντίτιμον, άλλως δέν έντελεσται.

2. — 'Εφ' όσον έγγραφή τις συνδρομητάς, πρέπει να στέλλη εκάστοτε τάς διευθύνσεις των και τόν αντίτιμον τής συνδρομής των άνευ αναβολής, χωρίς δηλαδή να περιμένη να έγγραφή και άλλους δια να τούς στείλη όλους μαζί.

3. — 'Εγγραφή νέου συνδρομητού δια να λογαριασθί ως ξεσπαθώμα, πρέπει ό έγγραφων αττόν να έχη ήδη πληρώσει τήν συνδρομήν του δια τή ίδιον έτος, δέν εινε όμως ανάγκη να έχη και ψευδώνυμον.

4. — Αί έγγραφοί τών άπόρων λογαριαζονται εις τή Ξεσπαθώμα επίσης θεωρείται ως ξεσπαθώμα τού έμβάζοντος τόν αντίτιμον συνδρομητού και ή έντός τού ίδιου έτους ανανεώσις τριμήνου ή εξαμήνου συνδρομής νέου συνδρομητού, έγγραφέντος είτε όπ' αττού, είτε και υπό άλλου. (Η άπ' εθθείας όμως ανανεώσις τών τριμήνων και εξαμήνων δέν λογαριαζεται εις τή ξεσπαθώμα.)

5. — Εις τήν Γ' Κλήρωσιν τών Δώρων τής Διαπλάσεως θά λάθουν μέρος και οι νέοι έντήσιον συνδρομητάς, οι έγγραφόμενοι δια τού Ξεσπαθώματος μέχρι τής 15 'Μαρτίου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτωρ τής «Διαπλάσεως» δύναται να γινή πάς συνδρομητής, αναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδιών, ήτοι εθρίσκων άγοραστάς.

2. — Έκαστον φύλλον τιμάται 20 λεπτά ή φρ. χρ. 0.20. Τα δέ διπλά φύλλα 40 λεπτά ή φρ. χρ. 0.40.

3. — Τα φύλλα στέλλονται προς τούς πράκτορας, οι όποιοι φροντίζουν να εισπράττουν τόν αντίτιμον και να μού τή στέλλουν. Φύλλον άπ' εθθείας προς άγοραστήν δέν στέλλεται.

4. — 'Ο άγοραστής ούδέν δικαίωμα χείρει. Διά ν' αποκτήσθι δικαίωμα συνδρομητού, να λαμβάνη δηλ. μέρος εις τήν "Άλληλογραφίαν" και εις τούς διαγωνισμούς, να τή στέλλεται τή φύλλον άπ' εθθείας εις τήνομά του μ' εντυπον ταύταιν, κτλ πρέπει να πληρώσθι μίαν τρίμηνον τούλάχιστον συνδρομήν, "Άλλ' αν θέλη να λάβη και ψευδώνυμον ισχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1908, τότε πρέπει να προκαταβάλθι και 1 φράγκον, — ως εκανονίσθη δια πάντας τούς συνδρομητάς άνεξαιρέτως.

5. — Χάριν εθκολίας στέλλω προς τούς Πράκτορας επί πιστώσει φύλλα μόνον ενός μηνός. "Άλλ' αν εις τή τέλος τού μηνός δέν μού στείλουν τόν αντίτιμον τών φυλλαδιών, τά όποια εξήτησαν δια τούς άγοραστάς των, παύω τήν περαιτέρω άποστολήν, άνευ προειδοποίησης, και ούτε τούς συμπερίλαμβάνω εις τόν Διαγωνισμόν αν δέν εξοφλήσουν τή χρέος των, — με τή δικαίωμα να δημοσιεύσω και τά όνόματά των.

Κανών γενικός: — 'Απαγορεύεται πάσα μεταβίβασις και μεταγραφή Ξεσπαθώματος. Αιτήσις συνδρομητών ή Συλλόγων περί μεταγραφής Ξεσπαθώματος γενομένου όπ' άλλου ούσιδήποτε και έγγραφέντος ήζη εις τή βιβλίον μας έπ' όνόματί του, ούδόλωσ λαμβάνονται όπ' όψε.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

(Ο μικρός Παύλος ήλθε προγής δια πρώτην φοράν εις τās 'Αθήνας, και άμ είδε τόν 'Υμητόν, κατάλευκον άπ' τās γίννας, ανέκραξε: —

Νά! αυτό τή βουή θά εινε ή Πεντέλη, πού βγάξει τή φημισμένα λευκά μαζμαρα.

"Εστάλη υπό τού Δημοδόκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΕΩΝ

"Η Κυρία Παράξεση μού έστειλε φρ. 10 δια τή Ταμίον τών 'Αθών, και με τή ποσόν τούτο άνεπέσω τάς συνδρομήν δια τή 1908 τού έν Χίω άπόρου μαθητού τού Γυμνασίου τού πέρου συστηθέντος όπ' αριθ. 35. — Έδγε εις τήν εύεγή μου φίλην Κυρίαν Παράξεσην.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Τά εξής μού γράφει ή Κάριεν: «Λαμβάνω τήν τόλην να σάς έρωτήσω αν ό κανονισμός επιτρέπει τήν ύπαρξιν άγωνοθέτου, ή δηλ. εκτός τής Διευθύνσεως έχει κανείς άλλος τή δικαίωμα να θέση Διαγωνισμών π. χ. φιλολογικών, καλλιτεχνικών, κτλ. υπό τήν έγκρισιν και έφέλεξιν τής Διαπλάσεως, αλλά ύπεύθυνος δια τή βραβεία να εινε αττός ό άγωνοθέτης. 'Επιθυμώ πρώτον να με άπαντήσετε έπειτα δέ λαμβάνω τή θάρρος να σάς τή συστάσω, ως ιδίαν ήτις μού επήλθε και τήν όποιαν καθυποβάλλω εις τήν πέτραν και τήν ειδικότητά σας»

Πραγματικώς εινε ωραία ιδέα, τήν όποιαν συνιστώ κ' έγώ εις τούς φιλομούσους και πλουτίους όμογενείς. Θά έγίνετο μεγάλης ωφέλειας πρόθεσις, όποιος θα ήθελε να γινή αθλοθέτης διαγωνισμών φιλολογικών και καλλιτεχνικών, διεξαγομένων υπό τής Διαπλάσεως, προς τόν σκοπόν τόν όποιον τόν περιδικόν τούτο επιδίωξις. Π. χ. αν προσέφερε 1000 δραχμάς δια να γραφή υπό έλληνος συγγραφέως και να εικονογραφή υπό έλληνος ζωγράφου έν έλληνικόν μουστοπορματικόν δια παιδία 500 δραχμάς δια μίαν συλλογήν παιδικών ποιημάτων, κτλ. κτλ. Τούτοις αθλοθέτας εύγνωμόνως θά έδέχετο ή Διαπλάσις και θά έπροκήρυσσε τούς σχετικούς Διαγωνισμούς. Οι φίλοι τής εμποροϋν θά διαδόσουν τήν ωραίαν αaute ιδέα, και πρώτα-πρώτα να τή ανακοίνωσιν εις τούς γονείς των.

Ναύαρχος τών 'Αστιατών, πολύ με συνεκίνησεν ή επιστολή σου καθώς και τή συλλο-

πήτηριον ποιήμα. τή όποιον σου διεδίδασα τηλεγραφικώς ό εξάδελφός σου. Μην άπέλπιζεσθε, ή Θεός εινε ό πατήρ όλων τών όφθαλμών. Εις τās 'Αθήνας ό κ. Ξ. έδημοσίευσε και βιογραφίαν, υπό τόν τίτλον «'Ο Ξικουφύλιος ποιητής».

Αυτή άριθμός εινε, 'Ελπιδοφόρος. "Όταν με άγαπή κανείς, άκούει και τās συμβουλάς μου και όταν με άκούη, εινε καλός και επιμελής... Σε συγχάρω δι' όσα μού γράφεις και εύχομαι να έμμενεις εις τήν ωραίαν σου ιπώφατιν.

Τά εξής μού γράφει ή νέα μου φίλη 'Ελένη Σπυρίδου: «Δέν εύρίσκω λέξεις δια να σου εκφράσω τήν εύχαριστήσιν τήν όποιαν αισθάνομαι όταν αναγιγνωσκω τās σελίδας τής Διαπλάσεως, καθώς και τήν άδημονίαν υπό τής όποιας κατέχομαι μέχρις ού λάβω τόν νέον φύλλον. Δέν εφανατόμην μέχρι τούδε ότι μ' έν περιοδικόν ήδύνατο τις να διεύθη τόσον ευαρίστως τάς διαθεσίμους ώρας τού».

Μουσικήτα 'Απολλον, να κενυρθών τ' άποτελέσματα τού Διαγωνισμού ήτοι δυσκόλον άπό εύκαιρη δημοσιευθί και άπονεμηθί τή βραβεία. "Άλλως τε τή έπλα και άλλοτε. Εγώ δέν γνωρίζω τί ήλικίαν έχει κανείς, και πιστεύω εκίνην πού σημειώνεται. — Προτάσεις τοιαύται λαμβάνω τόσας καθημερινώς, ώστε δέν είξερω ποίαν να πρωτιμήμοσιεύσω.

Ναι, Μεγαυχρόνδ' 'Ελληνοσούλου, έπέρασε ή καιρίς πού σου έπιανε ή άδελφή σου τή χεράκι δια να εινε τή γράμματά σου προς τήν Διάπλასιν καλογραμμένα και χωρίς μουντζούρες. Τώρα πρό πολλού τή γράφεις μόνη σου, καθαρά, εύμορφα, έξυπνα, τρυφερά, από τή καλλιτέρα πού λαμβάνω... Φαντάζομαι όμως τή ώραίας αναμνήσεις σου εξεγείρει ή συλλογή αaute τών χρυσοδεμένων τόμων μου, τούς όποιους ξεφυλλίζεις και συναντάς τή πρώτον σου ψευδώνυμον και τās πρώτας μου προς τή άπαντήσεις...

"Ηθέλα ναπατήσω έδω και εις άλλας ώρας επιστολάς, αλλά δυτοχάως δέν μού τή επιτρέπει ό τόπος. 'Αναφέρω απλώς τούς επιστολογράφους: 'Αθάνασος, 'Ελλάς, Εύχη τής Μάννας, Μικρό Διαβολάκι, 'Αγροβιολέττα, 'Αγροδοήτης Πηνειός, Γλυκιά 'Αμμουδιά, 'Ελιούδα, Ζήτω ή 'Ελλάς.

Εύχαριστώ πολύ τούς έν 'Αλυρού φίλους μου οι όποιοι 'Ιδρυται Σύλλογον προς έγγραφήν άπόρων και διάδοσιν τού περιοδικού μας, και εύχομαι εις τή νέον 'Ιδρυμα προκοπήν και μακροδιήτα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ

(Ουδέν ψευδώνυμον έγκρινεται ή ανανεούται αν δέν συνοδευέται υπό τού δικαίωματος (φρ. 1.) Τά έγκρινόμενα ή ανανεούμενα ισχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1908. "Όσα συνοδευόταν άπό α, άνηκουν εις άγνοια, και όσα από κ. εις κορίτσια.)

Νέα ψευδώνυμα: Μυγαγάτα τής 'Ακροπόλεως, κ. (Β. Κ.) Γιά τήν Σημαία, κ. (Μ. Μ.) 'Ιωδο; τής Μιγρίδος, κ. (Σ. Π.) 'Αμερών, κ. (Β. Σ) Πιπής Ζέας, κ. (Χ. Ε.) Καθών τής Αί υπτιν, κ. (Ω. Ω.) Αίγλη έν Ζώφω, κ. (**) Δευκή Περιστερά, κ. (Ι. Ι.) 'Ιδοσοφιστής, κ. (+ + +) 'Αρχαία 'Ελλάς, κ. 'Αεζάκι τής 'Ελευθεριάς, κ. (Δ. Μ.) 'Ειρωνεία τής Ειμαρωτής, κ. (Μ. Π.) Κάλυ τού 'Ανθους τής 'Ανατολής, κ. (Π. Κ. Κ.) Μεταγωγικός Ναύτης, κ. Ασημονημένη, κ. (Κ. Γ.) Νάρκη, κ. (Α. Γ) Δάρφης Κλωσόσι, κ. (Α. Γ.) Σφήζ, κ. (εμπρός Ριζοπάσιστα' αι ήγγέλια όμως δέν ένεκρίθησαν)

'Ανανεώσεις ψευδώνυμων: Κυριατίζονσα Κυνόλευκος, κ. Βασίλειος ο Βουλγαρονήτιος, κ. Προμηθέως, κ. 'Ερυσθρά Θάλασσα, κ. Αόγη τών 'Ελπίδων, κ. Κυρία Παράξεση, κ. Ροδόλαριος Μικρούλα, κ. Μόναςσις, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Προστίθενται μόνον οι έποντες ψευδώνυμον Ισχυρον δια το έτος τουτο, προς τους έχοντας ψευδώνυμον έπισης Ισχυρον δια το έτος τουτο. Προτάσεις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηρημένα, δεν δημοσιεύονται.

Μικρά μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ο Δούξ της Αγαίας με το Σανθό Έλληνοπούλο και Σανθόν Μουσιμέ — ο Μουσηγάτης Απόλλων με τον Δικηγόρον των Συνδρομητών, Μελαγχροίνην Αφροδίτην και Αφρόκωμο — το Έλληνικόν Κλέος με την Αθήνην και Μαρμαρωμένον Βασιληάν — ο Αιδεοβόσκον Αρματηλάτης με το Ταλιπό Γασομί και Ένθουσιώδη Έλληνα — ή Ηχώ της Καρδίας με το Υπέρο Πατριόδο, Μαρμαρωμένον Βασιληάν και Ριγολέττον — ή Έλληνική Δόξα με το Πιστιο-Πατριόδο, Καρανάξον και Δουκισσαν των Σαλώνων — ο Αμύλλκας Βάσκας με τον Ριγολέττον, Ένασρακον Αγαμία και Γαλανόλευκον Σημαίαν — ή Μονάρχηξ Σανθούλα με τον Μικρόν Λάκωνα, Γαλανόλευκον Λάβαρον και Αστρον της Τριπόδως — ο Ριγολέττος με την Σοφάναν Μπετόβον, Υπέρο Πατριός και Αδρόφιλλον Ηώ — το Μαγεμένο Αερογάλλι με την Δουκισσαν των Σαλώνων, Έμπνευσμένην Καλλιτέχνιδα και Αστρον της Αύτης — ή Φασολάτρισ με την Αθήνην, Δικηγόρον των Συνδρομητών και Έγρον της Έλευθερίας — ο Κάρβερος με την Υανοβίτιδα, Έμπνευσμένην Καλλιτέχνιδα και Μπόσι — ή Εδγή της Μάνας με την Μελαγχολικήν Σεληολάτριάδα, Δικηγόρον των Συνδρομητών και Άνθος της Αιγύπτου — ή Έμπνευσμένην Καλλιτέχνις με την Ποιμενίδα Μυρτώ και Προσηλή Άνάμνησον — το Αφρόκωμο με τον Έγρον της Έλευθερίας, Μαρμαρωμένον Βασιληάν και Μαγεμένο Αερογάλλι — ή Όρχα Άκτις με την Έλληνικήν Δόξαν, Μυροβόλον Χαραυγήν και Ζήτω ή Έλλός — ή Ίερά Άλις με την Αγνοραν της Σαυηρίας, Κυρία Σκαφολάστρα και Δικηγόρον των Συνδρομητών — ή Μαγαμένη Φόσις με την Μιμόζαν, Έρνάνην και Μελαγχροίνην Αφροδίτην.

Η Διάπλασις άσπάξεται τους φίλους της: Μόνωσον (εύχαριστώ πολύ) όσα γράφεις, και δια το ξεπάθωμα) Αθήνη των Έλλίδων (αι παραγγελιαί σου εξετελέσθησαν) Έθνικήν Αγαγγήνησαν(έστευλα) Μικην Ζεζαν(ή επιστολή σου με ένθουσίασε) είμαι εύτυχής που άπέκτησα τόσω θερμόν φίλον) Γλυκύλαον Άηδόνα (ναί) Ρεμβάζουσαν Καρδίαν, Μαγαμένην Γαζίαν (εύχαριστώ πολύ) Μιρόσοσαν Φύσιν (σ' εύχαριστώ, καθώς και τον αδελφόν σου, δια την ζήλον με τον όποιον εργάζεσθε προς διάδοσιν του φύλλου) Άγγελον της Νίκης (ή ηλικία διωρδύθη) Φώς της Νυκτός (έστευλα) Θερμοτάτης εύχαριστίας) Κυματοβρεκτο Νησί (καλά όλ' αυτά αλλά... και ή Άλγεθρα καλή) Βασιλειον τον Βουλγαροκόρον (βραβεϊόν έστευλα) Πρόμαχον της Έλευθερίας, Πανώ Σ. Η. (εύχαριστως να μου γράφης, αλλά πρέπει να πάρης και ψευδώνυμον, διότι με τόνομά σου δεν είμπορώ να σου άπαντώ εις την Άλληλογραφίαν) Μαγαρίταν της Άκροπόλεως (μήν άργήσης τόσον να μου ξαναγράψης) Χιακόν Οθραόν (ή παραχώρησις άδύνατος) ή άλλαγή δυνατή) αλλά και μετά την άλλαγήν δεν δύναται να έγκριθί το ψευδώνυμον δι' άλλον, είμη μετά την παρέλευσιν και του έπομένου έτους) Ίδανικόηητα (μήν άμφιβάλλης ποσώς περι της αγάπης μου) Διαβολάκι, Δεκακοκταέτιδα Όνειροπόλον (χάρω πολύ δια την άπόφασιν) Χρυσόμαλλον Δέρας (έλήφθη) Βαρελάκι (ναί, είμπορείς νάπαντήσης και τώρα) Μελαγχολικήν Σεληολάτριάδα (έστευλα) Έλληνικόν Κλέος (εύχαριστώ πολύ δια το ξεπάθωμα)

Έρνυθράν Οθάλασαν (σού ζετείτα την Όδηγόν, ό όποιός σε πληροφοροεί περι όλων έν γένει) Γλυκείαν Έλπίδα (που εξεσπάρωσες και την εύχαριστώ πολύ) Άμαλιαν Σ. (όρθή ή λύσις, αλλά πρέπει να συμφοροθής με τον Όδηγόν) Υδαϊκόν Κέμα (που να το καταλάβουν!) Ένθουσιώδη Έλληνα (έστευλα) Σιγανήν Σανθούλαν (ό άριθμός σου εινε 686) Παλλάδα (έχει καλώς) Ποδοσφαιριστήν (εύχαριστώ πολύ δι' όσα γράφεις, συμφορον) Ροδοπάριον Μικρούλαν (έστευλα) Πιστιο-Πατριός (εύχαριστώ πολύ δια το ξεπάθωμα που θα έχη και συνέγειαν) Τέκνον της Έγμήον (τι ψευδώνυμον Κάμερον Σάλλα, το όποιον μεταχειρίζεται ή Βασιλίσσα της Ρουμανίας, το έπλασε μόνη της) Κάμερον θα πη τραγουδι' σάλλα θα πη διάτος) Δημόδοκον κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 30 Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκται: έξ Αθηνών και Πετραϊώς μέχρι της 12 Φεβρουαρίου έν των Έπαρχιών μέχρι της 22 Φεβρουαρίου. έν το Έξωτερικόν μέχρι της 8 Μαρτίου.

Ο γάτος των λύσεων, επί του όποιον δέον να γράφωι τάς λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται έν τή Γραφείω μας εις φανέλλους, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

83. Λεξιγράφος.

Τό πρώτον πατριάρχης της Γραφής Και χρονική μόνος το δεύτερόν μου. Γυνή δε πάλιν έν των της Γραφής Τό σύνολόν μου.

Έστάλη υπό του Βασιλέως της Νυκτός

84. Αναγραμματισμός.

Γίνεται ήρωος κλεινού Απόγονος γνωστός σου Αναγραμματιζόμενον Μέλος του σώματός σου.

Έστάλη υπό του Μπουλντόκ

85. Μωσοϊόν.

Από τη μεσπιλία, την πέυκη, την πορτοκαλιά, Από τη λεμονιά και τέλος την ροδακινιά, Απ' όλες παίρνω κάτι τι. Και κάνω έναν καρπό γλυκό.

Έστάλη υπό του Έλευθέρου Έλληνος

86. Δικτυωτόν.

- 1.— Έλάττωμα χαρακτήρος.
2.— Συνέπεια παραπτώματος.
3.— Ρήμα.
4.— Παύσις έχροπραξιών.

Έστάλη υπό του Ένοσάκου Αγάλματος

87. Κρυπτογραφικόν.

- 123456782 = Ρήτωρ.
276785 = Μέτρον βάρους.
36212 = Έν έρήμω.
4562232 = Ρωματός.
5316 = Δέδρονον.
645732 = Ζών.
7641732 = Ρωματός.
856 = Θεά.

Έστάλη υπό του Φωτός της Νυκτός

88-92. Μαγική Λέξις.

Τη άνταλλαγή τριών γραμμάτων έκαστης των κάτωθι λέξεων δια μιάς λέξεως μονοσυλλαβου, δηλούσης μικρόν έντομον, να σχηματισθών άλλαι τόσαι λέξεις:

Σίγνος, άβάσιμος, ζοθια, δσκαπτος, γλαμύς. Έστάλη υπό της Συριανης Ναυτοκούλας

93. Αεροστιχίς μετά ποιμήνης Αεροστιχίδος

Τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων τα μεν αρχικά άποτελούν άρχαίον μυθοποιόν, το δε πρώτον της πρώτης, το δεύτερον της δευτέρας, το τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής, άποτελούν πρόσωπον της Παλαιάς Διαθήκης: 1, Άρχαίος Θεός; 2, Το κατακάθισμα 3, Κατοικία ζώων 4, Ώκεανός 6, Χώρα της Άσίας περίφημος 7, Σύζυγος έγγονής του Ώκεανού 8, Άγριον ζώον.

Έστάλη υπό της Αναγεννήσασ της Έλλάδος

94. Μικτόν.

η-κ-αο-π-η-Κ κ-υευι-μ-η-κ Έστάλη υπό της Γλυφοκουτάλας

95. Γρίφος.

ΕΥ ΕΥ Τύχη μά.
χός ΕΥ ΕΥ
ΕΥ ΕΥ

Έστάλη υπό της Προσηφίλως Αναμνήσασ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις με απλά στοιχεία των 8 στοιχών λεπτά 10, δια δε τους συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία το διάπλοον, και με κ ε φ α λ ε α το τριπλάσιον. Έλάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι ελιγώτεροι των 15 πληρώνονται ως να ήσαν 15. Ο ζωριστός στίχος, έστω και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άλλα στοιχεία των 8 στοιχών, ύπολογίζεται ως έξ λέξεις άπεί. Αι μη συνδεδεμένοι υπό του αντίτιμου άγγελιαί δεν δημοσιεύονται.

Προτεινω έορτήν τριανταετηρίδος Διαπλάσεώς μας. Αφίνω υπό σύσκεψιν μέχρι νεωτέρας είδοποιήσεως, όποτε προταθήσεται ύποδειξις έπιτροπής δια τα περαιτέρω. Άνταλλά γνωμών κτλ. μέσον Διαπλάσεως κατά τρόπον Μικρών Μυστικών.

Κάμερον. (Η, 120)

Την έπατες, Αργύρη μου, με το ψευδώνυμόν σου, — άπ' την άρηρημάδα σου μάς τόπες μοι αγός σου. — Αργυροδίνης Πηνειός, Περιπλανώμενος Αθηναίος. (Η, 121)

Ανταλλάσω καλλιτεχνικά δελτάρια και καλλονάς πανταχόθεν. — Εύχαριστώ θερμώς: Αλυπτιαν Βασιλόπαιδα, Χειμωνιάτικον Ήλιον, Γλυκείαν Έλλάδα, Ίδανικόηητα, Αστέρα Ειρήνης και Αστέρα Χίου δι' ενεργείας των ύπερ έπιτυχίας ψευδώνυμου μου. — Έλληνικό Φιλότιμο (πρώην Κόκκινον Κόρινον) άρχηγός Αιγυπτιακού κόμματος, Γραμματέας «Φραίας Χίου», Georges J. Anagnostou, Box 387, Alexandria (Egypte). (Η, 122)

Τί άρηρημάδα, φίλε μου, να ρίψης το γράμμα στο γραματοκιβώτιόν... χωρίς έπιγραφή! Η μελάνη σου σάθηκε, φαινεταί! — Άγγελος της Νίκης (Η, 123)

Εψήφισα Μαρμαρωμένον. Όνειροπόλον, Σκέρισσο, Λευκοκόμαντον, Δικηγόρον Συνδρομητών, Έθνικόν Ίδεώδες, Έλευθερία ή Θάνατος, Ένωσις ή Θάνατος, Άγγελον Έλλίδος και Αιπλουμάτην. Άνταλλάσω Μικρά Μυστικά μετά των δηλούτων όνοματεπωνυμον και διεύθυνσιν. — Έπιδοσφόρος Έλληνοπούλα. (Η, 124)

ΕΡΓΑ Γρηγορίου Ξενοπούλου (Φαίδωνος): «Μαργαρίτα Στέφαν μυστισόρημα» «Διηγήματα» Σειρά Α', Β' και Γ' (τελευταία.) Έκαστον φρ. ή φρ. 3. Και τα τέσσαρα βιβλία μαζί, φρ. 10. Αποστέλλονται ελεύθερα ταχυδρομικών τελών. Αι παραγγελιαί δεκται εις το Γραφείον της Διαπλάσεως.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρυσχόν εις την χάραν ήμών ήθησείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription information: ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, Εσωτερικόν, Έξωτερικόν, Ετήσια, Έξάμηνος, Τρίμηνος, ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Φεβρουαρίου 1908, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, Έσωτερικόν λεπ. 20, Έξωτερικόν φρ. χρ. 0,20, Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25), ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Οδός Ερμούδου φρ. 38, παρά το Βαθράκειον, Έτος 30όν.— Αριθ. 11

ΔΙΑ ΝΑ ΤΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(ΡΟΣΙΚΟΝ ΝΥΦΙΣΤΟΡΙΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΛΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)

Ο Κολοβός εκατάλαβε την άνογίαν του και συνηνώθη με τους παίκτας. Κοντά εις τον ποταμόν ύπήρχαν μερικά σπιτάκια. Οι κάτοικοι των έκάθηγον εις τα κατώφλια των θυρών. Αι έργασιαί είχαν τελειώση, οι έργάται άνεπαύοντο. — Άλέξη Λούβοβιτς!... Δέν σ' έπεριμέναμε!... Ο έρχομός σου εινε για μάς πανηγύρι!

Ένας γέρον άσπρομάλλης έπλησίασε τους ταξειδιώτας. — Ορίστε λοιπόν εις το σπίτι μου, άν αγαπάτε...

Ο θεός κατήλθε και ήσκάσθη τον γέροντα. — Να και ο άνεψιός μου!

Ο γέρον έτεινε την χείρα του και ο Σάσας ήναγκάσθη να τή δώση την ιδιάν του. — Τί χλωμός που εινε! Μήν εινε άρρωστος;

Μα δια να γιαιτρευθί τον έφερα έδω, και δια να γίνη άνθρωπος. — Ωστε δέν είμαι άνθρωπος; κατεδέχθη να παρατηρήση ο Σάσας μειδιών.

Και βέβαια όχι! Ούτε εινε τόσο εύκολο να εινε κανείς άνθρωπος! Ένώ ο Σάσας και ο Βάσκας άνεπαύοντο εις το δωμάτιον, ο Άλέξης Λούβοβιτς συνωμίλησε πολλήν ώραν έξω με τον φίλον του. Τί μυστικά να

είπαν; Όταν έγύρισαν εις το σπίτι, ή σελήνη εφώτιζε τον ουρανόν. — Έ, παιδιά! εφώναξεν εύθύμως ο γέρον. Για τή σούπα θα χρειασθί ψάρι. Βοηθηστέ με λιγάκι και οι δύο να τραβήξουμε το δίκτυ. — Τραβήξτε το μόνος σας, άντέτεινεν ο μικρός υπερήφανος. Αυτό δέν εινε δική μου δουλειά. — Άλήθεια; Και όμως δέν εινε τίποτε άτιμωτικόν. Και οι άπαστολοι οι ίδιοι, μου φαίνεται, κατεδέχοντο αυτό το έπάγγελμα. Τί λεις, Βάσκα; Ο Βάσκας ειχεν ήδη βγάλη τα ύπο-

δήματά του και έσήκωνε τα πανταλόνια του έως επάνω από τα γόνατα. — Έμένα, παππού, μου άρέσει πολύ. Στο σπίτι βοηθησά πάντα το θεό μου. Συχνά μάλιστα έκαμνα τή δουλειά ολομόναχος. — Κ' εγώ θα σε βοηθήσω, εδήλωσε τότε ο Άλέξης Λούβοβιτς. Όποιος εργάζεται μόνον εινε άξιος και να τρώγη. Ο μη εργαζόμενος, μη έσθιέτω. — Σωστά! έπεδοκίμασεν ο γέρον. Ο Βάσκας, ξυπόλιτος και γελαστός, έμβηκε πρώτος εις το νερόν και έπιασε το σχοινί του δικτύου. Κατόπι του ο γέρον χωρικός, και τρίτος ο Άλέξης Λούβοβιτς. Ο Σάσας έμεινεν άπλοός θεατής. Το δίκτυ έτραβήχθη έξω γρήγορα. Μερικά ψαράκια έπέρασαν άνάμεσα από τες τρόπες και ειχαν την καλήν τύχην να ξαναπέσουν εις το ποτάμι. — Α, τα κατεργάρικα! άνεκραξεν ο γέρον. Έχουν άκομή έρεξι για σεργιάνι. Άλλά δέν πειράζει! αυτά που έμειναν μάς φθόνων με το παραπάνω. Ο Βάσκας έχειροκρότησε περιχαρής. — Ωραίο ψάρεμα, εφώναξε προς τον Σάσαν, και το ποδόλουτρο πολύ εύχάριστο. Κρίμα που δε θελήσατε να μπήτε 'στο νερό και σείς, Κύριε...

Ο Άκούριος δέν άπεκρίθη λέξιν. Ήτο μετανοημένος, διότι ειχε στερήση τον εαυτόν του, από υπερηφάνειαν, μιάς εύχαριστήσεως. Ο θεός έσκούπιζε τα πόδια του λέγων κ' επαναλαμβάνων: — Τί ωραίο λουτρό! τί δροσερό που ήταν το νερό!

«Τό δίκτυ έτραβήχθη έξω γρήγορα...» (Σελ. 81, στ. γ.)